

Nagy Brigitta: Szilvamagláрма

(A novella a Gödöllői Irodalmi Díj 2025 pályázaton könyvtári különdíjban részesült.)

A zöldséges ember minden nap 5 óra 4 perckor kelt. Pontosan huszonhat percre volt szüksége a reggeli készülődéshez. Kotyogós kávé feketén, virágos függöny elhúz, rádió bekapcsol. Harminckét éve dolgozott a sarki zöldségesben, és remélte, hogy egyszer innen is mehet nyugdíjba. A napokat úgy különböztette meg egymástól, hogy gyümölcsökhöz hasonlította őket, ez a nap olyan volt, mint a körte, gondolta, ez meg olyan, mint az eper. Ha valami különleges történt, azt mondta, ez a nap olyan volt, mint a szilva, mert a szilvát nagyon, de nagyon szerette. Azok a napok voltak ilyenek, amikor a varrónő a szomszéd utcából betért vásárolni. Ekkor a zöldséges ember köszönt, gyorsan megigazgatta kócos szakállát, és megkérdezte, segíthet-e. Fizetésnél mindig egy százassal kevesebbet számolt, majd zárásnál észrevétlen berakott egy érmét a kasszába. Viszontlátásra, mondta. Figyelte, ahogy a varrónő kilép az üzletből, elindul a posta utcáján és elfordul az újságos felé. Ez a nap olyan volt, mint a szilva, suttogta ilyenkor este a takaró csendjébe, mielőtt elaludt.

Egy szokatlanul száraz, meleg októberi hajnalon a zöldséges ember 5 óra 4 perckor megkezdte szokásos rutinját. Kotyogós kávé főzött, elhúzta a virágos függönyt és bekapcsolta a rádiót. Álomtól kótyagos tekintettel belenézett az előszobában elhelyezett tükörbe, hogy derekán megkösse varrásnál elfeslett munkakötényét, amikor meglepetten vette észre: a tükörképe valójában nincs is ott.

Kereste magát a tükörben balról, kereste jobbról, semmi. Egyik oldalon elrejtőzött, várt, majd hirtelen a tükör elé lépett, de eredménytelenül. Kötényét egyszer még rá is terítette a keretre, és mikor hirtelen lerántotta, tudatosult benne, hogy minden hiába. A tükörképének egyszerűen nyoma veszett. Az eleinte nyugtalanító helyzet kezdte szórakoztatni. Egyre izgatottabb lett! Elővett egy tál szilvát, meg sem mosta, úgy ette, alig bírta abbahagyni, az eldobott szilvamagok meg csak úgy repültek a tükör felé, olyan hangosan és akkorát ütve, mint mellkasában a megkopott szívbillentyűk – de képmását nem sikerült előcsalogatni. Mit tehetett mást, szűk mosollyal bozontos arcán tárcsázta az orvosi ügyelet számát, hátha tudnak segíteni az őt ért veszteségen.

A kiérkező mentők értesítették a rendőrséget, akik a helyszínre rendelték a város tudományos szakértőit, és egyöntetűen megállapították, a tükörkép távozott. Megkezdődtek a találgatások, hogy a mindenki által becsületesnek ismert zöldséges embert valamilyen trópusi betegség támadta-e meg, vagy a tükörkép új életet kezdett. A jelenség felforgatta a város életét, és a zöldséges ember harminckét év után először nem ment be dolgozni. Egyetemi professzorok, újságírók, szomszédok, járókelők, de még az üzlet vásárlói is mind ott gyűltek össze kis lakásában, amikor körbenézve arra

gondolt, ez a nap olyan, mint a gyümölcskosár. Azonban a hírnév, ahogy jött, még aznap el is szállt. A tömeg feloszlott, míg a kosár újra üressé és magányossá vált.

Néhány hónap múlva a zöldséges ember kávéfőzőt főzött, elhúzta a függönyt, de nem kapcsolta be a rádiót. Az ablaküvegen át figyelte a hajnalt. Mostanában nem jött nap, ami olyan, mint a szilva, pedig a szilvát még mindig nagyon, de nagyon szerette. A százforintos érméket továbbra is gyűjtötte, lassan egy befőttesüveget is megtelítettek. Valamit tenni kellene, de maga sem tudta, mi legyen az. A szilvamagoktól sérült tükör elé állt és látta magát. A ráncokat a szeme körül, az opálos, sápadt tekintetet, az őszbe hajló szakállat. Mikor teltek el ezek az évek? Talán kellene ezekből a százforintosokból egy új zöldséges kötenyt varratni a szomszéd utcában, de ettől a gondolattól mellkasa összeszorult és dühögött benne valami, amiről az jutott eszébe, hogy olyan, mint a szilvamaglármá. Ezt a szakállat meg valahogy rendbe tenni végre. Mert azon a szokatlanul száraz, meleg októberi napon, amikor a város elveszett mását kereste, rövid időn belül kiderült, hogy a tükörkép megvan, csak az előszoba helyett makacsul a borotválkozó tükörből nézett vissza.